

Úsudek o tom, zda jednal nabyvatel bankovek bezelstně, musí si utvořiti finanční úřad sám v oboru vlastní působnosti na základě okolností, jím zjištěných.

Dle toho tvoří výrok takový součást skutkové podstaty, kterou jest nss při svém rozhodování ve smyslu § 6, čl. 1 zák. o ss vázán.

Soud ten nemůže tudíž zkoumati věcnou správnost výroku žal. úřadu, nýbrž může jen dle čl. 2. cit. § zkouseti, není-li tu nějaké podstatné vady řízení.

Žal. úřad dovolává se pro svůj závěr v první řadě usnesení zem. tr. soudu v Praze ze dne 3. května 1922. Kdyby i nebylo sporu o tom, že v případě vydání odsuzujícího rozsudku by se mohl správní úřad, posuzuje obmyslnost zřízenců st-lichých, spokojiti s výrokem soudu, je v případě, když soud k vydání odsuzujícího rozsudku nedospěl, zajisté věci správního úřadu, aby otázku obmyslnosti jako součást skutkové podstaty řešil.

K pozitivnímu zodpovězení otázky obmyslnosti nestačilo by však pouhé prohlášení soudu, že se nemůže o bezelstnost vyjádřiti, poněvadž okolnost tato není ze spisů patrna. Dotčený výrok soudní nepodal tudíž žal. úřadu vůbec žádného základu pro řešení otázky té. Pokud se tudíž úřad tohoto prohlášení dovolává, není jeho výrok skutkově podložen.

Co se týče druhého důvodu, mohla by okolnost, že byl B. suspendován, míti vliv jen pro zodpovězení otázky obmyslnosti jeho osoby, a není tudíž závěr žal. úřadu ohledně druhých zaměstnanců kryt ani tímto důvodem.

Avšak pokud jde o B., vychází ze stížnosti, že šlo o pouhou zatímní suspensi, dokud nebude zjištěna právě skutková podstata deliktu, k níž patří též obmyslnost a nebylo by tudíž v pouhé suspensi spatřovati důkaz o obmyslnosti. Též z vlastního výroku žal. úřadu bylo by souditi, že na ono zproštění hleděl jen jako na dočasnou suspensi, z které však, jak uvedeno, by ještě nebylo lze souditi na obmyslnost.

Zůstalo tudíž řízení ve směru zjištění bezelstnosti neúplným, pročez bylo nař. rozhodnutí v tomto ohledu zrušiti dle §u 6 zák. o ss.

Č. 2153.

Mimořádná opatření (povinná dodávka obilí, Slovensko): Rozhodovati o rozvrhu povinné dávky obilí ze sklizně 1921 na jednotlivé držitele zemědělských podniků byl na Slovensku podle § 20 nař. z 21. července 1921 č. 237 Sb. v I. stolici příslušný výhradně úřad županský, nikoliv úřad služnovský.

(Nález ze dne 28. března 1923 č. 4973).

Prejudikatura: Boh. 1418 adm.

Věc: Z. U., majitel velkostatku v M. proti hospodářskému úřadu pro Slovensko v Bratislavě (min. taj. Dr. Čeněk Brejcha) stran povinné dodávky obilí.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo potvrzeno usnesení služnovského úřadu v N. M. ze 4. listopadu 1921, kterým byla st-li ve smyslu § 2 vl. nař. ze dne 30. června 1921 č. 224 Sb. a § 2 a násl. vl. nař. ze dne 21. července 1921 č. 237 Sb. předepsána dodávka 71.50 q ušlechtilého obilí.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Především musil se nss zabývatí námitkou, že služnovský úřad není příslušným k předepsání povinné dodávky obilí ve smyslu předpisů svrchu citovaných, nýbrž že rozhodovati o tom přísluší županskému úřadu.

O této otázce rozhodl tento soud již svým nálezem Boh. 1418 adm. a uznal, že rozhodovati o rozvrhu povinné dávky obilí ze sklizně 1921 na jednotlivé držitele zemědělských podniků jest podle § 20 vl. nař. ze dne 21. července 1921 č. 237 Sb. příslušný v I. stolici výhradně županský úřad a nikoliv úřad služnovský. Místo podrobného odůvodnění tohoto právního názoru odkazuje se na důvody cit. nálezu, jak to dovoluje § 44 jedn. řádu pro nss.

Na tomto názoru setrval nss i v tomto případě, a poněvadž povinnou dávku obilí pro rok 1921 st-li předepsal v I. stolici úřad služnovský, tedy úřad nepříslušný, žal. úřad však nař. rozhodnutím potvrdil zmatečný výrok služnovského úřadu, spočívá v nař. rozhodnutí nezákonnost.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zákona o ss, aniž bylo zapotřebí zabývatí se meritorními námitkami stížnosti.

Č. 2154.

Mimořádná opatření (povinná dodávka obilí podle nařízení č. 224/1921): I. Při výpočtu povinné dávky obilí jest odečísti z celkové výměry půdy výměru půdy dané do vnuceného pachtu. — II. Při tomto výpočtu není třeba vzíti zřetel na počet dělníků a deputátníků na statku zaměstnaných a na jejich mzdové požitky. — III. Jaký význam mají tu škody utrpěné na úrodě krupobitím?

(Nález ze dne 28. března 1923 č. 4974).

Věc: Jan P., majitel velkostatku v B. proti zemské správě politické v Praze (min. rada Dr. Rich. Schmiedt) stran povinné dodávky obilí.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím vyhověla částečně zsp odvolání st-lovu z dodávacího rozkazu osp-é, kterým byl st-l podle § 2 vl. nař. z 30. června 1921 č. 224 Sb. uznán povinným dodati 142.700 kg ušlechtilého obilí a snížila tuto dávku na 140.000 kg. Slevu 2700 kg povolil žal. úřad vzhledem na zmenšení orné půdy a na poměry hospodářství pro vyměření povinné dávky rozhodně.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, řídil se nss těmito úvahami: